

GLIVBAU Ff 1275

PIRAMMA

308 ~~DOTISBE~~ - 2-45

Saiedno s'niekoliziem piesni ucigneniam
u Smart od rassizieh.

PO DOMINKV SLATARICHIV.

CON PRIVILEGIO.

275-450
276-450
C.C.C.P.
BOEH. CENT.

In Venetia, Presso Marco Ginami. 1621.
Alla Libreria della Speranza.

AD DOMINICVM
Aurium equitem ornatissimum.

Stanislaus Marullus Macedo.

Pyramon, & Thisben, uicturi exemplar amoris,
Dum resonas patrijs, Dalmata, carminibus:
Audit, et hęc Phœbus. Babilon concede Rhacuse.
Et tu (si pudor est) Naso Latine, sile.

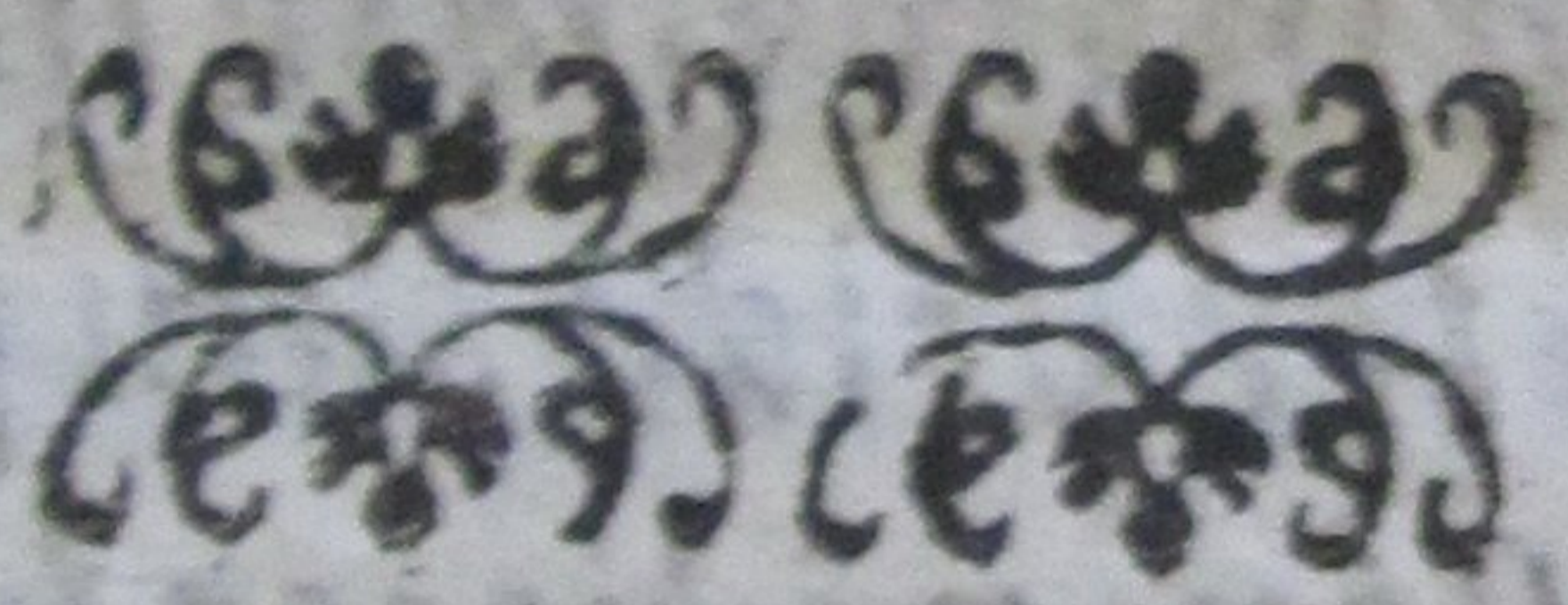

GLIUBAU

PIRAMMA,

ITISBE.

DOMINKA SLATARICHIA.

Onovit iasam rad plam dau gné
 Gliubesni,
 S'ké niekad Babel grad prijaslé
 boliesni.
 Tim, Z vite uresni svim dari od
 sgora,

Pomochmi dat ne z kni is tvoga posora,
 obrati Fiora proch meni pogled tvoj,
 V' komie ma sora, tere dan svietli moi.

A z Neka

GLIUBAV

Nekā ia po takoi milosti mōch stecem,
 Scto spravgliam dā svē toi isvarscijm, irēcem.
 Ter stojm kako niem bes tebe, tisi red,
 Tis nauk, s'koijm grem od tamnieb po napried,
 Tako dā mnofi blied obrasiur imiju,
 Sāvidna sarza sled, k m nū mōch da skūju.
 Evo srak ociju procb meni samieram,
 Od kib stvar vridniju pod Nebom ia ne snam.
 V`meni tiernse plam dā spievam upiri.
 Gliu vesan, ku Pirara, i Tisba s'gnim tiri.
 Onamo, gdi miri Grad visok' obsijda
 Kragliza, ka smiri sve xeglie bes stida,
 I bitrò spovida musck mase imenom,
 Kraglievstvo ter prida sinu pak s'vrimenom;
 Ovi dva s'kobin slóm vidiesce bieli dan,
 Slim svisde slamenom gledavijb sa svih stran.
 Iednakijm sgar bij dan rok, i vik, i potora
 Biescejm sasijdan ò iedno dom us dom.
 On cindnom lipotom mneu valadiv nai visce,
 I dobrim xvotom, i snaniem slovijsee:
 A` ona ciās bijsee, i kres iedini
 Diviz, ké imijsee tad Istok ò szini.
 Susiedstvo ucini spofnanie mneu gnima,
 I Gliubav siedini xegliami sklednima.

S' godiscti obima, i gliubav vechia bit
 Pocé, i vechijma xegliami gnib mucit.
 Tim bchiabu, da slucit budejhb svitla cias
 S' vierrom, kom isrucit ufahu svoi trud vas.
 Alijm taku las Ozi dat ne biesce,
 Branekh, sctò ù gnib vlas ubranit ne biesce.
 Ter skrovno pocesse oba dva tad gorit,
 Ni mislij vech smiesce nikomur otvorit.
 Ocima govorit, i rukom ne usti
 Opchiabu, ter sorit ric, kase ne isusti.
 Sctosse ogagn vech bgliusti potainò gliuveni
 Bude, vech raspusti s' gorziemse plameni.
 Od starih biesce dni (iosctese sigiuchi)
 Pukaljm opchieni; nu tanko, sid kuchi.
 Toi skrovno buduchi od vieka sviem bilo,
 (Gliubavi, taiuchi, sctoseie ukriło?)
 Vamseie sgodilo, da nai prie vidiste,
 Gliuveni, ter milo put riecem odkriste
 Besi edech tolister skrovené své rane,
 I oze kriviste, koj vam lik brane.
 Tuimisli isbrane grediehu isrechi,
 Piram s' ove strane, Tisba s' one stechi;
 Tni vas dan cinechi ù sciapteh bijlibi,
Ki tihò marmgnechi kros tai mir prosclibi.

G L I V B A U

I n a i s m i e n p o k l i b i p a r u o d u s t p r i m i l i ;
V e c h i e k r a t o n i b i o z k ó p r a v i l i .
O b s ŷ d u n e m i l i , s a c b r a n i s c n e r e d n o ,
D a d r a s ŷ i m i l i s t a n u s e ŷ i e d n o ?
I e d a l i k r i v e d n o t o l i k o c i n ŷ t s e
P u s t i t n a m s a i e d n o s v i m t i l o m s d r u x i t s e ?
A k o l i t o i r ŷ t s e , o d v e c h i e b i v , n e i m a ;
N a c i n p o g l i u b i t s e s a c n e d a s c u s t i m a ?
N i s e v i k r e c h p r i m a , n e h a r n i d a t i s m o ,
S c t o r i c e m k ŷ u s c i m a s t e b e d r u m p r i m i s m o .
R a d o s n i v e l m i s m o i t a k o m d a r u t v o m ,
I v e l m i t e b i s m o d a r x a n i s r a s l o g o m .
K a d s m u k o m t v i m n o g o m b e s i e d u s v a r s c i a b ŷ ,
P o d v e c e r , s t o i s B o g o m m e u s o b o m p r a v g l i a -
I m i r u d a v a b u z e l o v e , k o ŷ m o c h (b u
P o s e b i n e i m a b u n a d r u g u s t r a n u p r o c h .
A k a d b i s o r a o c h c i n i l a k r i p o s t i (l o s t i
O g h g n e m , k i m t a m n a n o c h p r o s v i e t g l i a m a r k -
I k a d b i s v i e t l o s t i S u n c i a n s t r a k S v i e t u d a l ,
I r o s n ŷ s a d o s t i t r a v i z u o p t e k a l ;
S v a k i b i o d g n i h s t a l n a m i e s t o o p c h i e n o ,
I s v o i e i s r e k a l s v e x e g l i e g l i u v e n o .
I t a k o i s k r o v e n o b e s i e d e c h n i e k i d a n ,
P r ŷ t e g a i t u x b e n o s t v o r i v p l a c x a l o s t a n ;
D a s c e

PIRAMA I TISBE.

Dasce red, netom van s'zarniemikryli noch,
Vodecchi trudnim san, i pokoi bude doch;
Da stave svu gnih moch privarit straxe tad,
I takoi nadvor poch ostaviu dom, i grad,
Is grada ter posciad, sa dugo man ne it,
Na grob Ninov dosciad pod dubom tuiseskryt,
Toi Murva davgnih lit s' bilim plodom bisce,
I xivaz isrocit pod sinzom gne vrisce.
Tai uvit stavisce. I svietlos od sgori
Kajm sach iur zknisce u vode sanori;
Is voda kieh gori prigie noch s'tamnosti:
Ter vrata otvori Tisba u radosti,
(Priy tegai s' hitrosti svojih privarivsci)
Siislese marklosti odasvud vech bivsci:
Velomse pokrivosci iskuchie otide,
(Sa Glubavu sve smivsci) ina on grob pride;
Pod dubom tui side, mnechi bit cestita,
Kad, evu isijde Laviza sardita,
Ka usta polita svà karvi nosciasce
Od Volov, k'h sita na Xivzu pit hchiasce:
Tisba, ier sviechiasce Miesez, kad ugleda
Gdi s' dalec igiasce strascna svier naprieda;
Svà strabom uspreda, i skritse xelechi,
V spilu, svà blieda, htiè prid gnom utechi,

G L I V B A U

Put koié biexechi; veo, s'kemse odpravi,
Spusnu vioi nis plechi, sa sobom ostavi.
Kad se vech isbavi od xegie, kú upi,

Laviza, k' Dubravi sa oit postupi,
I na veo nastupi Tisbin, ki naiprije

Karvaviem poskupi ustmi, pak rasdrije?

A' Piram posnije is grada isasciad,

Kad stope vidije, koié svir ogie tad;

Problidij, i gork iad pocega slo morit:

Iosc karvav veo nasciad; tako stà govorit?

Ovachie umorit iedna noch draga dva,

Od kih doštoia bit onà dugo xiva,

Dusciaie má kriva iate, vai, rascinib,

V' miesta strasciva, kit nochnò poch cinib,

A' samse oblinib prie ne doch iadovan,

Ter ostab, varh inih dachiu bit xalovan.

O' Lavi, kimsu stán bridi ove, pridite

Sad ovdi k' meni van, tereme rasdrite,

Ovu pút poxdrite slobivu, iaob, vele;

Sac, kasni, doch zknjite, gdi vamse vesele?

Setò pravim? smart xele sarza, s' kim sminia nij?

Tisbin veo dvighnuv s'tle pod srocen dub ponija

Kad posnan veo onij isgliubij, i nad gnijm

Desti susistonij s' dasi ogbgnenijm.

Iosc recē moiu prijm karu, ter udarijse
 V' parsi gvosdiem, k'jm opasán vidijsse
 I taiga cias ise sloi rani is sride,
 I usnak dolise na semgliu ukide.
 Mnoga karu iside s'naglosti pusctena,
 Ka tockom otide varh duba setena,
 Kako ziev miedena kadase od sgori,
 Gdi bude spoiena, koj cias otvoril;
 Otijde van gori voda n' visinu,
 I plabò xamori kros malu puklinu.
 Karu us dub kud minu, vochie toi polivsci,
 V' ciudnu nacinu bij zaruo stamivsci.
 I svudse raslivsci, murve iosc namasti
 Korien, polie bivsci zarvenóm tom masti
 A' Tisba n' vlasti ne buduch iosc svoij,
 S'takomiu oblasti mnogbij strah posvoij;
 Sasve ierse boij, vratijse, dà svomu,
 Ako vech postoj ne uzknij dragomu.
 Po miestu onomu ocima sarcivchi,
 I dusciom iosc k'tomu pogiega isctivchi,
 Poblepna buduchi, da bimu skasala,
 Od keie, sl' mivchi, pogube bivxala.
 dosciad, sgledala bivsci dub, ter misto,
Sumgviac imala, da onó nij isto.

G L I V B A U

A sve toi sa isto na dubu ier snasce
 Bielo vochie cisto: a tamno vigiasce.
 Cijm takoi sumgnasce samierij, gdi tilo
 Na semgli darhtasce harva voi nemilo:
 V spregbnu, i bilo gne lize buduchi
 Od straha stamnilo, kako zviet sabnuchi;
 Gork poras ciuuchi usbuia, iak more,
 Ko vietar tib dmuchi pos bija od sgore,
 Mislju sle more. Pak sposnav Pirama;
 Xalostan zvil tvore, udrisse rukama.
 Ne prostij kossama, i tielo gliubglieno
 Sagarliv susamarane opra tuxbeno,
 Plac s'karvi tak meno ismiescia: i obras,
 Ter celo studeno gliubechmu na svakcias;
 Savika, pustiv glas. Pirame slatki moi,
 Koia ces dieli nas? rezzi ti meni toi.
 Tva draga Tisba ovoi uprascia; sliscime:
 Podvighni obrast voi, Pirame, posrime.
 Tad Piram, ciuuscime Tisbino, otvori
 Oci, ke svoijme trudom smart ismori;
 Dvixejh k'gnoi gori, 'tereiu sgledavsci,
 Opetijh satvori, viecni san saspavsci.
 Ona vel posnavsci, i mac iosc nagh videch,
 Svarsceno obravsci ne xivit na sviet vech;
Mar-

PIRAMA I TISBE.

6

Martvuti (vece) lech cinij i v'á ruka, snam,
 I Gliubav, ali nech bes mene umrit sam.
 Sac, i ja ruke imam, i Gliubav na pomoch,
 Od koie iur primam sa rane snagu, i moch.
 K' tebichiu martvu doch siglienom sad Smarti,
 Tersechiu riti moch drúga, i usrok tvé Smarti.
 Tac samom ki Smarti mogal mes ostavit,
 Nechiesc moch ni Smarti samnom se vastavit.
 O tuxni na sai Svit, i velmi nepravi
 Nasciozi, dai sad bit milosni htite vi
 Nami, k' b' sastovi u' iedno siona vlas
 Istiné Gliubavi, i smartnij ovi cias :
 Da iedan martvieh nas pokrúje iosc kami,
 (Prosijmo toi od vas) ugodnò bud vami.
 I ti sgor nad nami dube, k' i ovoga
 Pokrils i granami marza sad iednoga',
 A' skoroch drugoga; imainam smiglienie,
 Ter shrani tuxnoga uboistva slamenie,
 Cin, tamno rogienie dá ragiasc sveg tvoie,
 Sa gorkò zviglienie podobno kakoie,
 Od karvi da dvoie, ka od nas isliese,
 V' vrieme svakoie spomena sbgliudese.
 Toi reksci napriese na gvosdie tutako,
 V' karvi koiese hragnasce iosc mlako :

Gne

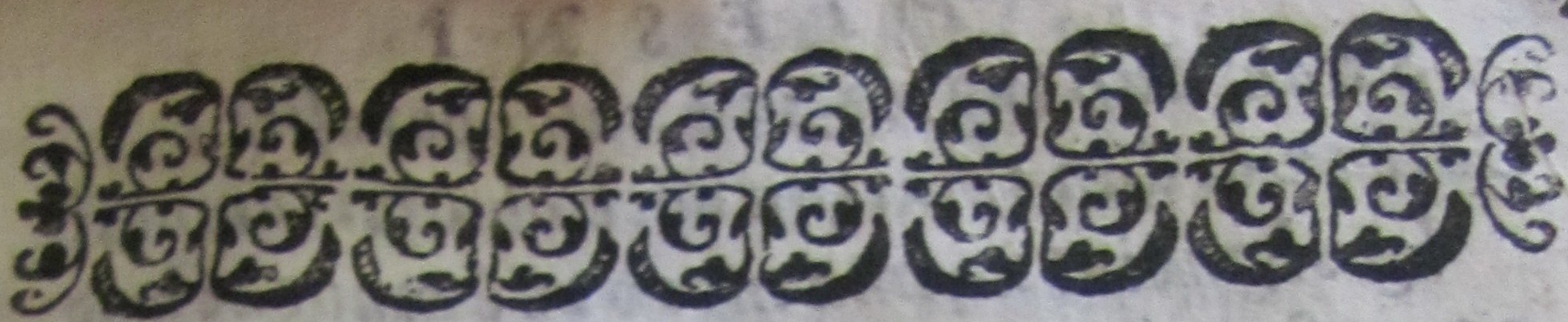
GLIVBAU

Gne molba iednako i Visognieh na Nebi,
I oze gnih tako umolij, terse sbi.
Ier, scto vik prie ne bi, murva kadie svela
Zarnaie u sebi karvise tom spela:
A oba gnih tiela kad spraxij oghgnen plan,
Oba tai pepela satvorij grob iedan.

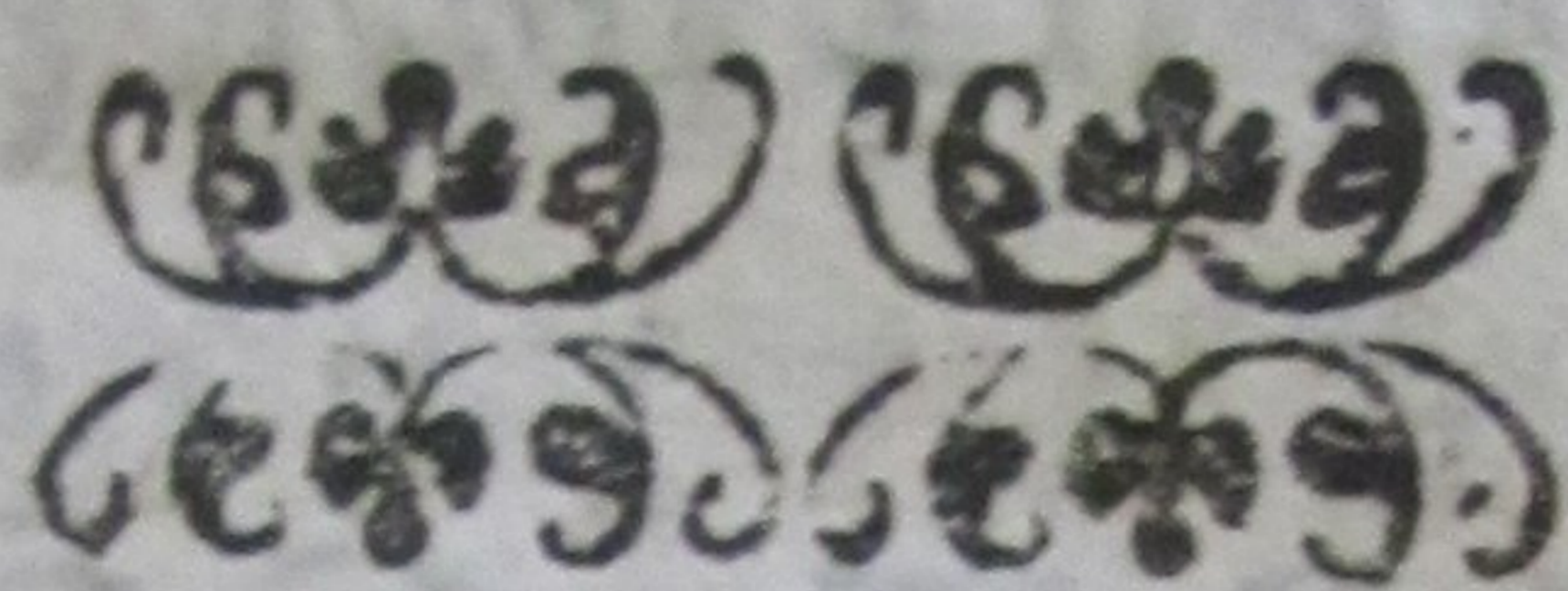
SVARSCIVIE GLIVBAU PIRAMA I TISBE.

SLIE

SLIEDE PIESNI
 V' SMART OD
 RASLIZIEH.

V' SMART GOSPODINA
 MIHAMATVICHIA.

*Sisciá Lovori, i vebné trava; i
 zvit;
 Inij ciut ò gori Slavize xube-
 riz;
 Ogiosce své Vile veselé gnih
 piesni,*

*Ter tuxé, i z vile ò gorkoi boliesni;
 I Suncian svietli frakne svietivach nami;
 Pckruga signoblak odasvud tminami;
 Od sv. us se plac cinie, i tuxba s' usdasi;*

Svaki

P I E S N I

Svak duh tuguie, své xalos porasi:
Gdiè tvoji dan smartna noch obuimi tamnosti,
ka skonciat ne ima mochtvé mnogbe kriposti;
Matufichiu ciasti grada Dubrovnika,
Slobodo, i vlasti, i hvalo velika.
Nu tvoga imena ostaie, i snania
Na svitu spomena, ka ne ima skonciانيا;
S' kojomchie slovit i slavi neismiernoi,
I pocten svud biti Dóm, i Ród, i Grad tvoji.

V SMART GOSPOGIE ligne ierove, klisovich.

DA' L I E smartnij mrak obuimil d'vie oci,
Kih biesce svitgli srak od sunza s' Istoci;
I tamró bliedilo po nacin nemili
Obrastai pokrilo rumeni i bili?
Vas ures, i diku u iedan kratak hip,
I rados veliku, kojom svit' biesce lip,
Gluba smart prikryati. Ter Gliubav naibarxe
Vasam luk svoji slati prilomij, i varxe.
I plamen ugasi, i prosu sve strile,
Ter place s' vsdasi nad lizem od Vile.

V^a S M A R T.

Grosniemse susami své živó umijúva,
I semgla, i kami ù tufi pribijúva:
A Ráise veselí, gdi gne dub na svak cías
Tripietva s' Angeli Visognega slavú, i cías.

V^a S M A R T I S T E.

G Diesi má Svítlosti, životu slatki moi?
Koié sad tamnosti skriscemi pogled tvoí,
Niká ia placiuchi nřdiscem po vas dan,
I vapim sovuchi své ime á samán?
Gdié sad tai nřes, i posov veselíj,
Od koga draxu ces sarze ovoi ne xelíj?
Malò prie tvoí obras siasce iak suncian sřak:
Sad gaie ù mal cías obuimil viecni mřak.
Uafete Smart prika, iaob, ù žvit mladib dníj,
I tvoí kip pum dika pokri grob kameníj.
Ni moxé tai křipos, ni řasum tvoí mili,
Dobřota, ni lipos, odolít gné sili.
Nuchie ciás tvoia it po stranah Svita svib,
I řasum sveg žviti ù sarzeb od Uridnib.
Klisovich ovaki sa Gliubi žviegliasce;
Leonora i ù toi, Leonora sveg řvasce.

P I E S N I

V: SMART GOSPOGIE
 Madde Nikove, Slatarich; Gospo-
 dinu Baru Slatarichiu, gne sinu.

G Odisctá, i Svita, Rodiace primili,
 Mati tva biv sita, od nas se odili.
 S' nami gnoidano bi dugh xivot uxivat,
 A' potom na Nebis' Blaxenim pribivat:
 Tiemnamse dreselit podobnò nÿ sa gnom,
 Neghse prie veselit imamo gne srechiom.
 Ovdije xivila hvaglienò sadosti,
 I svaké vidila na svoi dan radošti.
 Pak sakon Naravi obsluxiv sctò htiesce;
 Semgli toi ostavi, semaglskò scto biesce,
 Ostavi tescku put: à gne dub ù slavniÿ
 Abramov pogie skuz, gdi dobru svarhe niÿ.
 Tui ona sveg gleda slavu, ká nascima
 Gledatse vik neda umarlim ocima,
 I sliscjá, sctò ciuti ne moxe ubo vik,
 I, sctò vik ne ocbiuti ù sarzu xiv clovik.
 Blaxenie samo tai, komu sda Viscgna ces
 Vxivat dobra ovai, koia gnoi sdala ies.

NADGROBIE GOSPODINA

Miha Monalda.

O Udi je ukopan Monald, ki sadosi
 Po svemie Svitu snan, z ich ranoghe kripo-
 Ti zvitnem pospi s gor punimi rukami, (sti.)
 Putnice, sij mramor, i poli susami,
 I drasieb pomastij nagn stavi. Pravoie,
 Da onieb svak ciastij, koj cias dostoie.

V' S M A R T G O S P O D I N A

Bara Slatarichia.

S Marcese, iaoh, dan tvoi u podne, i miniz,
 I svietlos s'gnim svakoi kriposti poghinu.
 Poghinu dobroti, i snanie, i rasum,
 I nauk xivota, i slavé pravij drum.
 Tiem gorko dreselie napuni xalosti
 Sve nascé veselie, i slatké radosti.
 Bes tebe grad rodnij ostaie u tusi,
 I miran nikad nij, negh zvil, i susi.

P I E S N I

I n a s c v a s o v i k r a i x a l o s t a n v e l m i i e s ;
K o m u t i n a S v i e t s a i b i e s c e c i á s , i u r e s .
A m e n i S m a r t t v o i a , c i n ě j s v e g x e l i t S m a r t ,
N e i m a i u c h p o k o i a , d a b i m e p r i e s t a r t :
K r o s t o i c h i u d o v i k a t u x a n b i t t e b e z i c h ,
O c i a s t i v e l i k a o d m o ě j h S l a t a r ě j c h .

V S M A R T I S T O G A ,
G o s p o g i d i a n i d a r x i c h ,
x e n i g n e g o v o i .

P R i e s o r e k r o s b o l e s t u x e c h i a t u x e c h i a u z v i ě
g l i e n ,
D a s ' n a m i t o l i i e s S l a t a r i c h r a s d i g l i e n ;
V i d i e h g a , i s l i s c i h g n e g o v ě r i e c i p a k :
S v i e t g l i m u s v i s d á s v i h i s l i z a s i a s c e s r a k .
R e c e m i : N e t u x ě j , i e r v i e c n ě r a d o s t i
O v i , s n a i , d u h d r u x ě j , p o B o x i o i m i l o s t i .
I c i m g a b t i a h i a s a g a r l i t , o n ů t o i
P r i d a m n o m i s t r a i a , n e c e k a v o d v i t m o i .
N e b ě j t o i p r i s n i e n i e , n i k o i a t a s c l i n a ,
N e g h p r a v o v i d i e n i e , i p r a v á i s t i n a .
O d r a g a g n e g o v a G l i u b i , t i e m n e z v i e l i ,
I s t i n a

Istinacia ova dat rados podieli.
 Ter pokle pravedan on ù svem vasda bi s;
 Dostoia viecni dan uxivat na Nebi.
 Ter slipe, mogu rit, cim gnegana svak cias
 Sovemo mi na Svit: on ù Rai sovenas.

NADGROBIE ISTO'GA:

O Vije grob pokrili Slatarichia kosti,
 Koije isgled bil od svake vridnosti.
 Imemu na Svit sai ù slavi pribiva;
 A' duscia viecni Rai ù Viscgnieb uxiva.

V' S M A R T G O S P O D I N A
 Maroia Maxibradichia,
 Sciigliaghe.

R Vmena prem sora nochnij mrak stirasce;
 I Sunze is mora sa sobom vogiasce,
 Ter tmine biexahu, i sviesde na Nebi
 Rietkese vigiabu, i bliede ù sebi;
 Kad pustij s' Nebaglas Sciigliaga. Sac suse
 Ronijte, ier od vas Viecnij me Kragluse?

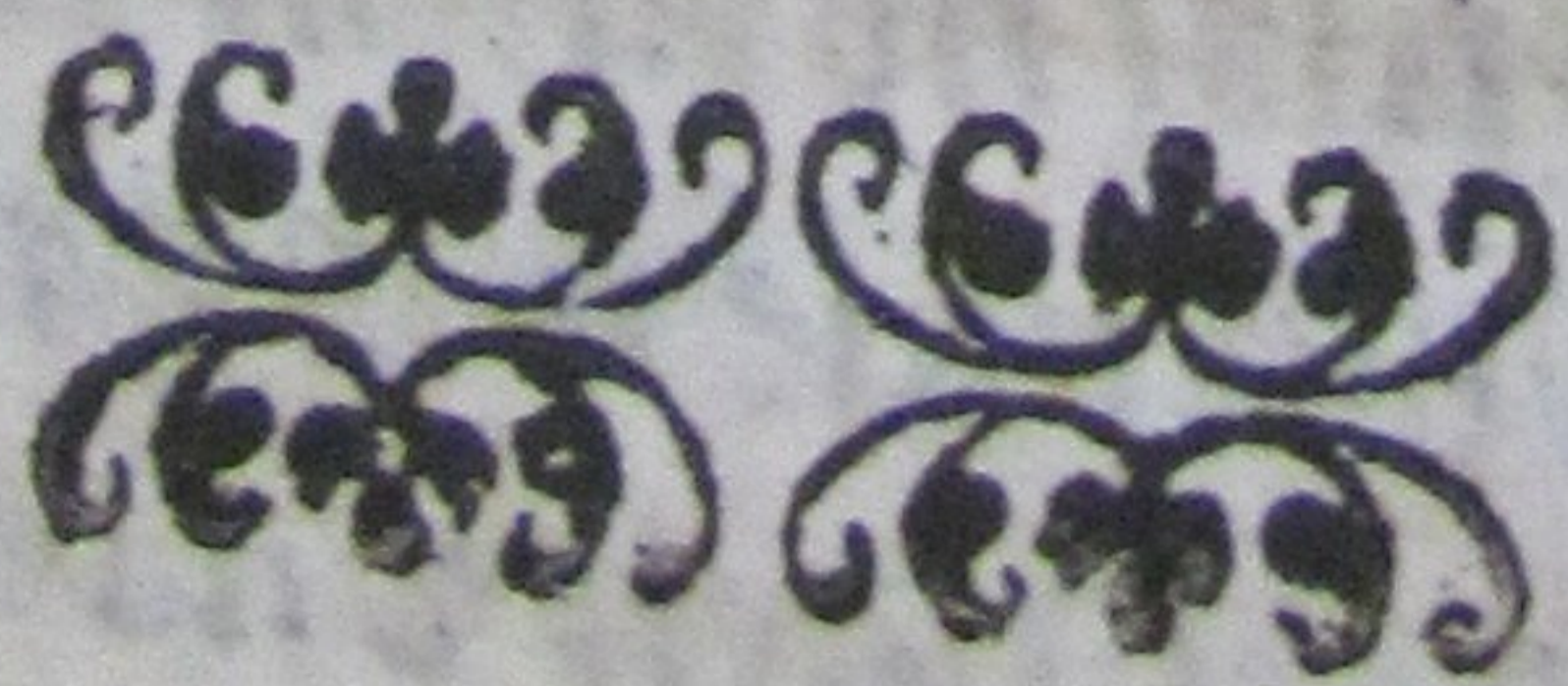
P I E S N I

Čedali vam sada, Priategli isbrani,
Na misal ne pada, ù koisam ia strani?
Ovdise ù sboru od Viscgnijeh nahodine
Vš Scisccka, i Gioru, po sviesdah s'kim hodim.
V^o draxieh sabavab traie m sad viecni dan,
Negh kratkij, docijm slab ù tilu savefan.
Ier, akos' oruxia kad godi hvaglien bib,
Ali ku rados ia ù lovu ochiutib;
Svesu tei radosti pri ovieh iak oblak
Pri sunza svitlosti, pace prem tamnij mrak.
Znesu dar xave, i miest a ovamo,
I drughé dubrave, i poglia negh tamo;
I drughé sad goijm lugove s' vochkami,
Negh na svit, ke moijm odgoijh rukami.
I, ako cijm slavgliah umarlé Vil dike,
Poiuchi ustavgliah, i vietre, i rike;
Cijm spivam sad slave od Viscgné oblasti,
Kolase uštave Nebeska od slasti.
Ziech toga, ò drasi priategli, ogite
Susetei s' usdasi, terse vech smirite:
Docijm ia bib na svit gliubihvas sa svu móch.
Gliubav tui ù sabit ni ovdi nechiu och.
Kad ovo isrece zvitie m svit posu sgar,
A sunze istece veselò kros tai dar.

V. S M A R T G O S P O D I N A

Bartolomea Pesciona :

O Udisi provodil xivot pun vridnosti,
 I svakom vasda bil narescen kriposti,
 V marlij, kojma nerasbor vladasce,
 Nauzi tvoijma bogli put obrasce.
 Ter Viscgni, sa tebi doštoinu platu dat,
 Cinjti na Nebi svietli Rai uxivat.
 Svietovnet obrati gorkosti u slados,
 V dragh mir sle rati, dreselie u rados.
 Ni moxe strah, ni ghgniv, ni xeglia, ni bolesť
 Nika stvar suprotiv promienit tvoiu ces.
 Lie sa toi ti onieh ne stavgliasc u sabit
 Sarcianò sveg od kieh gliubgliensi bil na Svit.
 Nailisce tvu Gliubi od svieta diku, i cias,
 Ka s tobom isgubi veselie, i mir vas.

P I E S N I

V S M A R T I S T O G A
 Gospogi fiori Zuzorich,
 xeni gnegovoni.

P Okle tvoji vriedni drugh ne xive na Sviti,
 Ki biesce xivot dugh do stoian xiviti;
 Gospogie, cym tuxisc kros gorku boliesan,
 Pokoia ne druxisc prisa svu noch, i dan.
 Gnegati u mlados nailiepsciu Smart use,
 A nasciu svu rados obratij u suse.
 Ier s' tobom plac dilij svaki dub, videchi
 Tvu lipos, gdi zvilij u zarnoi odechi
 I my amor ziepase sa xatos, u sto dil,
 Cym targasc tve vlase, i gardisc obras bil,
 Obras tai, ki uprav ovdi nam cinij snat,
 Scto Pomgna, i Narav, i Nebo moxe sdat.
 Tko draga sgubij tac (ne tajm toga ia)
 S' raslogom tvori plac u tugah bes broia.
 Nu nacin sve ima. I tuxit vas vik svoi
 Tvoioise ne prima vridnosti ne ismiernoi.
 Oдавна ти звилех подносисч хесток труд

Obi-

Obiknut imasc vech Nebeski sctò hñie sud,
 I Bogu sabvalit na takoi milosti,
 Ki cinij gnetau prit ù viecne radosti.

V' S M A R T G O S P O D I N A

Tomka Vodopichia.

S Mart meni novi plac pripravij, i suse,
 S Ká tebe naglò tac, Vodopichiu, use.
 Ier neimam pokoia, sctò s' tobom opchiti
 Ovdi vech nechiu ia', nite kad viditi.
 Sac odkle vriedni moi Slatarich Sviet ogie,
 Time sam pri niednoi s godi vik ne ogie.
 Nite strah starxa vik, ni drusieb prijasan,
 Da meni pomocbnik ne budesc noch i dan.
 Ti svakom radosti moiomse veselij,
 I svakom xalosti beshimbe dreselij.
 Samnomte sveg imab. Gliubexgliv, i virañ
 Biescemi, tienase svab pokoian, i miran.
 Alime iti sad prie reda oštavi,
 Nekame gorkij iad, i boles slá davi.
 Bolimse iosc dosta dizom tvómi Gliubi,
 Xalosna, ka osta, poklete isgubi.

P I E S N I

I toime usili, dà tuxnò sveg z viegliu;
Rodiaće moi mili, sarciàni priategliu;
A' ne ká druga ces: iersi ti ù slavi,
Koiu Kragl od Nebés isbranim pripravu.

V S M A R T G O S P O G I E Katte Mihove, Slatarich.

O' Duscio blaxena, kás' tielom cijn stasce
Na svietu sdruxena upravme gliubglia-
Draxij negh oci tve iati bieb. Pri menij (sce.
Pod Nebom stvaru svè sa nistor ti szienij,
Vnuku neiakom drugami mati bij,
Mlagiaban kad sa gnom ostab ia pri tebij.
I clovik pokle bib, rasgovor naibogli
Od tebe sveg primih, ù svakoi nevogli.
Sad, odklet Viscgná móch na Nebo cinij prit,
A' tughe svaké och, ké dieli tuxni svit;
Ako prem ù slavi, koiusi dobila,
Nies moié gliubavi ù sabit stavila:
Pogledai tvoi mili ù koi oi xalosti
Potamgnen sad zvilu cemernò sadosti,
Ter k'meni kad godi prie dana sidi sgor, I tu

I tuxnu kigodi dai ù san rasgovor.
I toga, ki svudi své vidij, i moxe
Moli, da sij trudi menise odloxe.

V' S M A R T G O S P O D I N A
Andruscka Nemagnichia, Gospo-
dinu niku giuka nalie-
sckovichia.

S Aspavsci viecnij san Nemagnich draghi
tvoi;

Ti xivesc nemiran ù tuficemernoj:
I edali susami, nepristav ké ronisc,
I tasctim tuxbami oxivit gnega mnisc?
Da martvih moxe zvil opet nam oxivit,
Doslebih povratil kogagod ia na Svit:
Velikò sac vrieme ne pristab susetart,
Kad mene s' drasieme rastavi prieka Smart.
Alimi niednu plac nemoxè dat pomoč:
I tichiesc saman tac plakatga dan, i nock.
Nu, pokle vratiti niega moč, pocini,
Teremu xiviti imenu dai cini.

Pisci,

P I E S N I

Pisci, dà pravi drum slidilie ù svemu;
Rez nauk i rasum ki biesce ù gnemu;
Kaxi dà priateglie sarcianò gliubgliasce;
I raslogh da xeglie gnegove vladasce.
I tugier ostale gnegove svè pobroi
Kriposti, i hvale, kojh mal nie broi:
Ier hvalam takima slovitchie pod Nebi,
Cijm Febov dub ima selen lis na sebi.

V' SMART GOSPODINA Scimuna Slatarichia, ož svoga.

Dalinas, chiachko moi, Smart gliutaraf-
dieli,
Ká skoncia xivot tvoji; à mene raszvieli?
Xivotse moi cinij gorcij od Smarti,
Ter traitem gorke dnij pokleme ogie ti.
Ti, chiachko, sviechiasce moioisi tamošti,
I slaike stvarasce svè moie gorkosti.
Komuchiu, iaob, od sad misli me odkriti,
I moga satza iad nauzdano isriti?

Tko-

Tkomicbie vieran svit, i nauk dat vechie,
 Kimsechiu slobodit od priké nesrechie?
 Sve moie istraia veselie sad s'tobom,
 Ter mira ne imam ia, negh slu rat sam-sobom.
 Liemie rasgovor, gdi slavan, i cestie
 V' viscgni stupi dvor, u komchiesc u vik bit,
 Beskonza i broia u dobrieh, ka stighnu
 Vasda ti nastoia, od Nebi slidech put.

V' SMART GOSPODINA

Savka Miscetichia,

Gluscza.

N I umro, xive sad, i xivchie bit u vik
 Glusciaz, kirodnij grad proslavij Dubro-
 ler osciad Svit ovi, ki tuxan toli ies (unik,
 Vcignen bij novi gragianin od Nebes.
 I, scossu prie bili gnegovi kratzi dnij;
 Sadsesu stvorili neumarlij, i viecnij.
 On sada svietli Rai uxiva s' dragom Vil,
 Beskoie na Svit sai nigda nij miran bil.
 A piesnem gnegovim meu nami necbie moel

P I E S N I

Savidos, pravo dim, ni vrime varba doch,
Piesnem, ké spievasce s' tolikom radosti,
Da miesto sei nasce prosvietlij sadosti.
Termuchie xiva ciás na Svietu pribivat
Cim Sunze varbu nas, i Sviesde budu siat.

V' SMART GOSPODINA Mara Ierkulichia, Gospodinu franu bratu gnegovu.

T I tuxisc, ier ogie tvoi vriedni brát sai Svit,
Na svarbu ki dogie, na kú svak ima prit.
Sve na svoi konaz gre, ne postav ciás iedan,
Iak rike ñ more tekuchi noch, i dan.
Gradovi orése, i barda kamená,
I svaka stirése Svitovna spomena,
Od kib nam, Viscgná vlas kad krachij vik stvorij
Kad umré ki od nas cemuse plac tvorij?
Gornie stan viecnij na Nebu, gdi Smart doch
Nemoxe, i gdi dnij ne stixé markla noch.
Tko xivot provodij pravedno na Svit
Po smatti odhodij ñ tai stan cestiti,
V' kóm

V^o kóm sad pribiva vesel brat draghi tvoji,
 I dobra uxiva, kimse iur ne sná broi.
 Jedati radosti gnegove ciné stat
 V^o gorkoi xalosti, i usdah podirat?
 Akoli velika scteta, ká gradu bij,
 Gdi toli clovika hvagliena isgubij;
 Ciniyti nepristav xalosnu pribivat:
 Ti imasc, dim uprav, sascto plac prolivat.
 Ier skoro nechie bit u miesti ovemu
 Sudaz tac poglavit, ni slician cijm gnemu.
 Raslog s' gnim sijde, i Pravda s' Neba k' nam,
 I s' gnime usijde u viscgnij opet kram.

V^o S M A R T S C I M V N A

sina svoga parvorogienoga, Koi j xi-
 vie godiscte, i dva miesezca, i pet-
 naes dana; umrie na trij Settembra
 godiscta 1592.

P Ridraghi sinko moi, ki raslogh ovo bij,
 Da oci ovakoi satvorim ia tebij,
 Ma moioi scto Smarti od tebe priat mgnah?

P I E S N I

Evomi umrie ti: dia xiv, iaoh, ostar.
Sunze svoi okolisc iednokrat obijde,
I Miesez iosc ne trisc, tik' nami da pride.
Maloti postoiia, barlotnas ostarvi,
O diko svà moia, i moia gliubavii;
Ter barxij od strile odletie u mal cias,
I tvoie sve mile rasblude skri od nas. (mi,
Uech nechiesc cbiachka svat, da te u svoi kril pri
Nignegov garlit vrat rukami drasimi.
Parvosi veselie od sarzamoga bil:
Iaoh, sadsidreselie, i viecni plac i zvil,
Kolise prominij moia ces u kratko,
I gorko ucinij ufanie pristatko?
Ne bude Sunze sach, ni istech vas moi vik,
Scto samnom nechie nach, i ochi plac velike,
Ier s' tobom radosti umriesce sve menij,
I samnom svitlosti ociju mojej nij.

V S M A R T I S T O ' G A :

U Aimeh sin slatkij moi sa poras meni bi
Svaki mir, i pokoi, i rados pod Nebi:
Pokleme naglo s' gnim flobna Smart rastavij,
I s' mojm dobrom svim, ter gork plac stavij
Teli

Toli ia ostaiem bes sina dragoga ;
 Dà xivot gliut traiem sred truda smárnoga ;
 Akose nabodi ká milos na Sviet sai ;
 Xivame tkogodi s'gnim ù grob ukopai .

V S M A R T I S T O G A ,
 Gospogi marri gionovich ,
 xeni svoioi .

S Ad, pokle nochnij mrak ovi Svit pokriva,
 I Sviesde kaxu frak ; své muce pribiva ;
 Ier clovik, ptiza, i svir, svaki tegh ostaviv,
 V xivá slatki mir, ù sabit trud staviv ;
 I morskij strascnij val, ki biesce prie ghni van,
 Sadaie umukal, rekbi spij slatkij san .
 Iurse lis ne krebbe, ni parscij vietra chjub,
 Pokoino ter vechie pociva svakij dub .
 Istom sad, ò virna drúgo má, ne mucij
 Boliesan nemirna, koiate ismucij ;
 Ter cinij, dase plac, i usdah tvoi ciule,
 Cijm tuxno sarze tac ù tebi tugnie :
 Tiemse trud prilaga gorcij sloirani,

P I E S N I

Koio mnas iednaga gorka smart israni:
Velika bij scteta. Nasc parvij plod milij
Smart use, ki sveta Gliubavu nam podilij,
Sve nasce veselie, i dobro ocitó,
Rasgovor, i velie usdanie cestitó.
Susese pristoie, i xalos toliku
Obiavit pravoie u placiu veliku:
Nu, cemu? ako tai nasc prorod iedinij,
Svietovni osciad krai, blaxense ucinj?
Uladalaz od Nebi u Raimu cinij prit,
Dostoian ier nebi gnegove druxbe svit.
Angelie pravi sad, svietgli negh frak soré,
Svietgli negh Sunze kad istecé varh goré.
Onse sad veseli prid lizem Viscgnega,
Ter inó ne xeli gledaiuch sveg gnega:
I nije, dá u cem nedragós ochiutij,
Negh nasciem sctó placem akose kad smutij.
Sa toi plac ogimo i tasctij ovi zvil,
Ter milos molimo da bi nam isprosili;
Dá gorkoi moxemo odoliti xalosti,
I s'gnimse stanemo u viecnoi svitlosti;
Nakon nas plod novij ostaviv, ki ime
Gnegovo ponovij s'ustaniem nascime.

NADGROBIE ISTÓGA:

P vnice moi mili, ako si rodil kad;
 Cti ovoi, ier zvilisaxalos o vdi sad:
 Akoli nij tebij plod imat sgar dano;
 Probodi, ier ne bij sate ovoi pisano.
 Ovdije Scimun, snai, dietezze pridrago,
 Gnegovib na Svit sai Roditégl své blago.
 O vdi s'gnim ukopan pribiva neredno
 Cbiackovmu bieli dan, i xivot saiedno.
 Svib dike pridobij, ké bvalij gliudska svis:
 Ier liepsei velè bij, negb Nireo, i Narcis.
 Kofasce da slava ù svemchie bit svojm:
 Ali Smart neprava usoga barlo gnim;
 Poludia ù vrime, tretij dan onoga
 Mizeza, ki ime sveg darxij sedmoga,
 Tuduobi da na Svit blaxen plod sda Diva;
 Tissuebia, petsat lit, devedeset, i dva.

RRRRR
 RRRRR

P I E S N I

V S M A R T K A T T E

Kchiere svoie, koio priminu na 8.

Novembra 1596.

O Pet, iaob, stril svoiu, koi nigdir nij lika,
Omaštij ù moiu tuxnò karu Smart prika:
Smart k' rani, ku niekad ù sarze sda meni,
Priloxij drugu sad, à umrit mochni nij.
Ter dosle scto xiv bib doceka ab slo vechie,
I dà iosc sad ne umrih, ciudimse od vechie.
Sctomi dub ne gré van? scto drugo xivot moi
Sdarxij, negb boliesan, i smartni nepokoi?
Sad snam, dà veselé samo Smart skonciat,
A' umrit ki xelé da sa tib ne baie.
Boles má bolešti dobiva své na Svit,
Ni moiom vech sviešti moxem gnoi odolit.
Ab Visognij, ki tvoga, zich nasce gliubavij
Sina pridragoga na gorku Smart spravi:
Dopušti meni ti, molimte smiglienò,
Ovi trud pèdniti, zich tebe, starpglienò.

V S M A R T I S T Ě :

V Miešto parchije prým, kate, suse o ve
 Nalipa gorcije, i placne zelove,
 I usdah, i ovoi zvietie, kó daváti
 Nesrichni otaz tvoji, i tuxná tvá mati
 Kad oči otvorij, ter vidij, kchierze, Svit;
 Naglojhb satvorij, sa vechga ne vidit:
 Nebijti ugodan, tiem gnega oštavi,
 A' pogie bogli stán uxivat ů slavi.
 Iak sviesda na nochnoi vedrini prosijne
 Nosech pram svietli svoji, i oncias isghine;
 Ovako tvoji ukras meu nami vidismo.
 Lipotom svital vas, i opet sgubismo
 V fanie davásce ů svemu nami ti,
 Da o vdi imásce dugb xivot tvoji biŝi,
 V fanie, koie sad prinienam xeštok plac,
 Poklenas isnenad oštavij harbò tac.
 Ošasmo, vaimbeh, mŷ, kako dub, komu sgar
 Nailiepsce islomij sve grane plah vietar:
 A' ti sad uxivasc radosti velike;
 Porode slatki nasc, stois' Bogom ů vike.

P I E S N I
V S M A R T I S T E.

D Eveti dan tvoga života te ziesce;
A osma onoga miese za noch biesce;
V komse pocita na semgli od vernib
Spomena cestita nebeskih gragian svib;
A lita, Boxij sin dà na Svit rogien iest,
Tissuchiu, pet stotijn, devedeset, i scest:
Kad ona nemila, ká stire svaku stvar,
Tebe nam iskrila ugrabij isnevar.
Ter prid gne obrazom ubliedij tve lize,
Iak simi prid mrazom rumen zvit ruxize;
A tvoia skubuchi mati svoi rusi vlas,
I gorko placiuchi, ovaki pustij glas.
Sctosse, iaob, ucinij? nadabse, kchierze, ia,
Damichiesc po svè dnij bit usrok veselja.
Ali Smart prijreda. Hchiasce iosc govorit:
Nu boles gnoi neda vech usti otvorit.
Studeniu snoi poli, oci gne stamniesce,
I pade tac doli, iak martva dà biesce.
Sa xalos tad ne snab nistor ia o menij,
Negb sebe van stoiab kako stup kamenij.
Uasdachie vrieme onoi ù sarzu momu stat,
I usdab, i trud moi, i suse ponavgliat.

V

V SMART GOSPOGIE

Katte gionkove, ruglicich.

H Arloti radoſti Svietovne, iaob, minu:

A' tarpe xalosti, i nikad ne gbinu.

Gbiſlava ona Vil puſti dub, koia moeb

Imasce u' dan bil obratit marklu noch;

Tac svietal igiasce iſ ocij gne plamen,

Prid kojim gorasce gli veno' tward kamen.

Prislatki gne govor ſamuknu vech u' vik,

Ki biesce raſgovor, i tuſi ſvako i lik;

Stamni ſci ogrubij ſvaki prem naſc ukras;

Glubat s' gnom iſ gubij oruxie, i ſvu vlas;

Reſum, cias, i lipos, i dika Svit ogie;

I b'vata, i kripos pod ſem gliu s' gnom pogie:

Tacciu cinij prit Kragl Viſcgnij u' dvor ſvoi,

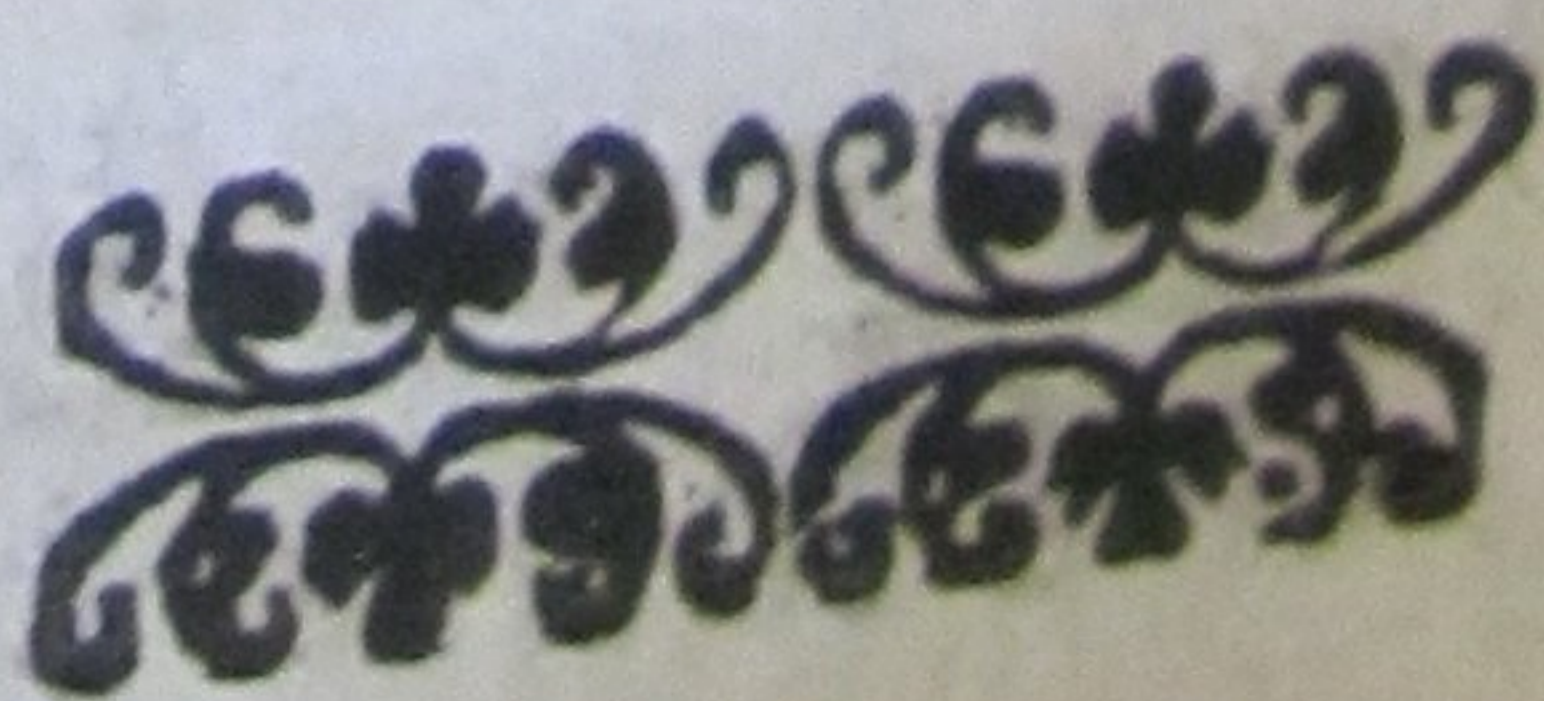
I ſvieſdu ſatvorit nai sviet gliu b'cie u' gnoi.

P I E S N I

V SMART GOSPODINA
Andrie Meknichia.

I Stmo žvit segnasce od tvoie mladosti,
Kad ti drum sliegiasce od prave kriposti;
Priategliu, po komu tac viesctò grediesce,
Da slatki svakomu rasgovor ti biesce,
I nada biesce ti, dachicmo po tebij
Meu nami vidieti vridnos, ke prie ne bij.
Alise sve svoi ù xalos obrati,
Pokle Smart xivot tvoi naglò tac prikrati,
Ter pàde, iakino posiecen viti Bor,
V fanie iedino, i vas nasc rasgovor.
O, koli Svite lip namise ti einijsce,
A tarpisc kratak hip, ter mnošieh prihinijsce?
Pravose moxerit, ù bitiu dasi tvom
Prolitgné ruxé xvit, i magla prid vitrom?

D V S C I S V O I O I .

D V scio, vech vidisc ti, kak ose umiré,
 Is' kojom naglosti své prieka Smart stivé,
 I kako svaka slas pod Nebom do mal hip
 Svarchiése ù poras, ù cemer, i nalip.
 Zich toga, cemu tac sa stvariti haiesc,
 Kim sebi spravgliasc plac, i nemir sadaiesc?
 Viecnosi stvorenje; pravoie, da tebi
 Neumarló xivienie omilij od Nebi.
 Oštavi usania neismierna tvoia tai,
 I tvoia usdania, terse vech nevarai
 Oudit nij viecni stan, imascga ki cias och,
 Barxek prie, negb sij dan dostighné tamna noch.
 Sac nitko rech uprav nemoxe na sai Svit:
 Iosesam ia mlad, i sdrav, do siutra xivchiu bit.
 Satoise trisc blaxen moxe rech, i slavan,
 Tko budé poraxen od Smarti pripravan.

P I E S N I
P R I S L A V N O I
Dieviži Marij.

E vose iak' tebi utiecem, Dievize,
Svietlosti od Nebi, i Raiská Kraglize;
Moiesam ufanie ň tebe své štavil;
Dámichiesc plakanie utiescit, i gork zvil:
Sac tvoie milosti svak uprav posnava,
V' gorkoi xalosti tkotise pridava.
Pogledai ki poras morij me dan inoch,
Dá n'gdir kratak cias odahnut niemi moch:
Ier svaka slá odsvud k' menise sbiraju,
Koiami pak glien trud, i nemir sadáju.
Viscgnije, posnam toi, ň sargbi proch meni,
Sa slobu, i grib moi, ki slidih po své dni.
Molise Divoti, dame moi Bogh pravij
Od slobá ocisti, i ghgniva isbauj;
I, dami dopusti milos, dá od sada
Budemse moch sbgliusti ne sgriesci v nikada.

S U A R H A:

GLIVB MIR
PRIPOUIES
PASTIERSKA.

DOMINKA SLATARICHIA,

CON PRIVILEGIO.

IN VENETIA, MDCXXII

Presso Marco Ginami.
Alla Libreria della Speranza.

ELEKTRA TRAGEDIA.

Isvechie tugich iesiká ù Harzackij
islozene.

PO DOMINKV SLATARICHIV;
CON PRIVILEGIO.

V'BNETCIH, PRI MARKV GINAMV,
Libraro alla Speranza.